

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján
(Ügyszám: 28.K.30.714/2014/79.)

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZAK 6	
FOLAJSTROMSZÁM	
KEZDŐÍRATON:	
Postán/Gyűjtőládába/Személyesen/E-mailen/Faxon/éiratt/Kézbesítéssel	
Érkezett:	2018 -08- 0 1
PÉLDÁNY:	3 Alkotmánybíró
MELLÉKLET:	3x21 KÖZTÜK:
FOLAJSTROMSZÁM:	30214/14
UTÓÍRATON:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

[REDACTED] kérelmező az Alaptörvény 24. cikk (2) Az Alkotmánybíróság c) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazott jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját" és "d) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját" rendelkezései szerint

az Alkotmánybíróságról szóló 2011.CLI tv. - Abtv - 26. § (1) "Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán

- a) az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és
- b) jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva"

és az Abtv. 27. § "Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

- a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és
- b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva."

alapján előterjesztem az alábbi

alkotmányjogi panaszt

Kérelmek

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 14/1331-0/2018	
Erkezett: 2018 AUG 28.	
Példány: 3	Kezelőiroda:
Melléklet: 3x21+6 db	du

1. Kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy az 1952. évi III. tv (Pp) 327 § (1) bekezdése: „A közigazgatási per indítására jogosult: a) az ügyfél, b) a kifejezetten rá vonatkozó rendelkezés tekintetében az eljárás egyéb résztvevője” alaptörvény-ellenességét megállapítani szíveskedjék.

és/vagy

Kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy az 2004. évi CXL tv (Ket) 15 § (1) bekezdése: „Ügyfél az a természetes vagy jogi személy, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, akinek jogát vagy jogos érdekét az ügy érinti, akit hatósági

ellenőrzés alá vontak, illetve akire nézve a hatósági nyilvántartás adatot tartalmaz” **alaptörvény-ellenességét megállapítani** szíveskedjék

és/vagy

Kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy a **2013. CXXXIX tv (MNB tv.) 47. § (1) bekezdése:**

„A 2013. CXXXIX tv (MNB tv.) 47. § (1) bekezdése „Az MNB engedélyezési, ellenőrzési, piacfelügyeleti eljárásában, továbbá a 45. § f) pontjában meghatározott eljárásban ügyfél az

a) akire nézve az MNB jogot vagy kötelezettséget állapíthat meg,

b) akit az MNB ellenőrzése alá von,

c) aki engedélyezés iránt az MNB-hez kérelmet nyújt be, vagy

d) akire nézve az MNB által vezetett közhiteles hatósági nyilvántartás adatot tartalmaz” **alaptörvény-ellenességét megállapítani** szíveskedjék.

Kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy a fent megjelölt jogszabályi rendelkezések közül a 2013. CXXXIX tv (MNB tv.) 47. § (1) bekezdését **megsemmisíteni szíveskedjék.**

Az 1952. évi III. tv (Pp) 327 § (1) bekezdését és az 2004. évi CXL tv (Ket) 15 § (1) bekezdését a jogalkotó időközben a Pp és a Ket jogi szabályozás módosítása során hatályon kívül helyezte.

Tekintettel azonban arra, hogy a jelen panasszal érintett jogvitában az időközben hatályon kívül helyezett jogszabályi rendelkezéseket kellene alkalmazni, az Abtv 41 § (3) § alapján helye van a kifogásolt jogszabályi rendelkezések alaptörvény-ellenessége megállapításának.

Kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv 45. § (1) alapján arra tekintettel határozza meg az Alaptörvénnyel ellentétes jogszabályi rendelkezések általános vagy egyedi ügyekben történő alkalmazhatatlanságát, illetve annak kizárását, miszerint különösen fontos érdek, hogy az alábbiakban ismertetett ügyben az Alaptörvényben rögzített jogorvoslati joggal a kérelmező mindenféle korlátozástól mentesen, teljes körűen élni tudjon.

Kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy a jogszabály megsemmisítése esetén rendelkezzen a kérelmező ügyében az alkotmány-ellenes jogszabály alapján meghozott bírói döntésekről, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 28.K.30.714/2014/79. számú ítéletéről, a Fővárosi Törvényszék 1.Kf.650.068/2016/11. számú ítéletéről és a Kúria Kfv.I.35.466/2017/10. számú ítéletéről.

2. Amennyiben a t. Alkotmánybíróság az 1. pont szerint nem állapítaná meg az ott megjelölt törvényi rendelkezések alaptörvény-ellenességét, abban az esetben kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy a törvényi rendelkezések tekintetében **állapítsa meg a mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség fennállását.**

A fenti törvényi rendelkezések Alaptörvényből levezethető lényeges tartalma hiányos, mert a törvényi szabályozás alapjogokat sértő módon úgy szűkíti le a konkrét közigazgatási per megindítására jogosultak körét és a képviseleteti jogosultságot, amely kizárja az ügyben valóban érintettek számára annak lehetőségét, hogy a Magyar Nemzeti Bank végzésének és határozatának bírósági felülvizsgálatát kérjék, és ez iránt igényérvényesítéssel éljenek.

3. Kérem továbbá a t. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 28.K.30.714/2014/79 számú ítélete, a Fővárosi Törvényszék 1.Kf.650.068/2016/11 számú ítélete és a Kúria KfV.I.35.466/2017/10 számú ítélete **alaptörvény-ellenességét**.

Kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy a kifogásolt **bírói döntéseket megsemmisíteni szíveskedjék**.

Az Alaptörvényben biztosított jog sérelme

A fenti jogszabályhelyek és bírói ítéletek sértik az **Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésben** rögzített, **jogorvoslati joghoz való alkotmányos alapjogot**: "Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti."

A fenti jogszabályhelyek és bírói ítéletek sértik Az **Alaptörvény XXVII cikk (1) bekezdésben** rögzített, a bírói út igénybevételéhez fűződő alapjogot „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

A jogorvoslati jog lehetőségének hiánya sérti a tulajdonhoz való alapjogot is. **Alaptörvény XIII cikk (1)** "Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár." **Alaptörvény XIII cikk (2)** "Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet."

Kérelmező a [REDACTED] a biztosok kirendelését és a végelszámolás elrendelését megelőzően vezető tisztségviselő tag volt és egyben részjegy tulajdonos (1. sz. melléklet).

Indokolás

I. A Magyar Nemzeti Bank Pénzügyi Stabilitási Tanácsa 2013.11.05. napján meghozott, N-JÉ-I-70/2013. számú végzésével a Pszáf tv 60 § alapján a [REDACTED] folyamatban lévő átfogó vizsgálat során ideiglenes intézkedések alkalmazásáról rendelkezett, ennek során végzéssel felügyeleti biztosokat rendelt ki (2. sz. melléklet).

A végzéssel szemben annak jogorvoslati tájékoztatása szerint jogorvoslattal csak az eljárást lezáró határozat elleni bírósági felülvizsgálattal lehetett élni.

A Magyar Nemzeti Bank Pénzügyi Stabilitási Tanácsa 2014.01.22. napján meghozott, H-JÉ-I-13/2014. számú, átfogó vizsgálat lezárása tevékenységi engedély visszavonása tárgyú határozatával a Takarékszövetkezet tevékenységi engedélyét visszavonta és végelszámolását elrendelte (3. sz. melléklet).

A fenti végzéssel és határozattal szemben a kérelmező keresetet terjesztett elő (4. sz. melléklet) saját nevében és a Takarékszövetkezet képviselőjében eljárva is.

A keresetet az I. rendű felperesként megjelölt Takarékszövetkezet tekintetében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság idézés kibocsátása nélkül elutasította (5. sz. melléklet). A végzés indokolásának lényege, hogy a Takarékszövetkezet törvényes képviselője a végelszámoló, ezért a kérelmező nem járhatott el a Takarékszövetkezet képviselőjében.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság végzése elleni fellebbezés alapján a Fővárosi Ítéltábla az első fokú végzést hatályon kívül helyezte és az első fokú bíróságot új eljárásra utasította. (6. sz. melléklet).

Miután az új eljárásban a bíróság felhívására a felszámoló olyan nyilatkozatot tett, hogy a keresetet a Takarékszövetkezet képviselőjében nem kívánja fenntartani (7. sz. melléklet), a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a keresetet a Takarékszövetkezet tekintetében idézés kibocsátása nélkül ismételt elutasította (8. sz. melléklet). Az első fokú végzést a Fővárosi Ítéltábla (9. sz. melléklet) és a Kúra is helyben hagyta (10. sz. melléklet). Mellékelem a fellebbezést (11. sz. melléklet) és a felülvizsgálati kérelmet is (12. sz. melléklet).

A t. Alkotmánybíróság a Takarékszövetkezet képviselőjében előterjesztett panasz kapcsán V/574-3/2015 számú döntésében úgy foglalt állást, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálására nincs lehetőség, a panasz a törvényi feltételeknek nem felel meg. Az indokolás szerint ennek oka, hogy az alkotmányjogi panaszt nem a Takarékszövetkezet törvényes képviselőjére jogosult végelszámoló terjesztette elő (13. sz. melléklet).

A t. Alkotmánybíróság IV/574-1/2015. számon a vonatkozásomban, mint II. rendű felperes vonatkozásában azt a tájékoztatást adta, hogy az indítványban sérelmezett végzés a keresetlevelet csupán a Takarékszövetkezet „v. a.” vonatkozásában utasította el idézés kibocsátása nélkül. A tájékoztatás rögzíti, hogy a kérelmező, mint II. rendű felperes vonatkozásában a per még folyamatban van, a panasz idő előtti (14. sz. melléklet).

A keresetet később a kérelmező, mint II. rendű felperes tekintetében is a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 28.K.30.714/2014/79. számú ítéletével elutasította. Az ítélet szerint a kérelmezőnek nincs keresetjogi joga a Körmeny és Vidéke Takarékszövetkezettel szemben meghozott MNB végzés és határozat ellen (15. sz. melléklet).

Az ítélet szerint azért nincs keresetőségi jog, mert a kérelmező sem a biztosokat kirendelő végzés, sem az engedélyt visszavonó és végelszámolást elrendelő határozat tekintetben nem minősül ügyfélnek, márpedig a Pp szerint a közigazgatási per megindítására csak az ügyfél jogosult.

A 2013. CXXXIX tv (MNB tv.) 47. § (1) bekezdése taxatív módon meghatározza, hogy az MNB eljárásában ki az ügyfél. Az eljárásban az engedély visszavonása és a végelszámolás elrendelése vonatkozásában az ügyfél a Takarékszövetkezet volt és nem a kérelmező.

A bíróság álláspontja szerint továbbá a kérelmező a Ket ügyfél meghatározása szerint sem minősül az ügyben ügyfélnek és olyan érdekeltnek, akiknek a hatályos jogi szabályozás az ügyben keresetőségi jogot biztosítana.

Az első fokú ítéletet a Fővárosi Ítéltábla helyben hagyta (16. sz. melléklet). A kérelmező, mint II. rendű felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem alapján a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta (17. sz. melléklet). Mellékelem a fellebbezést (18. sz. melléklet) és a felülvizsgálati kérelmet is (19. sz. melléklet).

Kiemelem, hogy a panaszolt bírósági ítélet tárgya nem csupán a Takarékszövetkezet engedélyét visszavonó és végelszámolását elrendelő határozat volt.

Ezen határozatot megelőzően ugyanis az MNB az eljárásban a vizsgálat idejére 2013.11.05. napján biztosokat rendelt ki a Takarékszövetkezethez. A kirendelő végzés jogorvoslati tájékoztatása szerint a végzés csak az eljárást lezáró határozat elleni bírósági felülvizsgálattal támadható meg. Ennek megfelelően a keresetet a biztosokat kirendelő végzés ellen is irányult.

A jelen alkotmányjogi panasz mind a Takarékszövetkezet engedélyét visszavonó és végelszámolását elrendelő határozat, mind a biztosokat kirendelő végzés, illetve mindkét tárgyban egyazon ítéletbe foglalt bírói döntésekre előterjesztem. A megsértett alapjogok, illetve az alapjog sérelem lényege a két MNB döntés esetében egybe esik.

II. A keresettel - a saját nevemben mind II. rendű felperes nevében törént előterjesztés esetében is – a kérelmező az eredendően a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] megillető jogorvoslati jogot kívántam érvényesíteni. Ez a jogérvényesítési lehetőség a kérelmezőt az Alaptörvény szerint az ügyben érintettként és a Takarékszövetkezet érdekében is eljárva meg kellene, hogy illesse.

Az MNB döntések elleni jogorvoslat tekintetében a volt vezető tisztségviselő kérelmező az érintett, és ezért a Takarékszövetkezetet megillető jogorvoslati jogot a Takarékszövetkezet képviselőjében neki kellene tudnia gyakorolni, nem pedig az ellenérdekelt felügyeleti biztosoknak, illetve végelszámolónak (felszámolónak).

A Hpt 196 § rendelkezését úgy értelmeztem, hogy mivel a törvény szövege szerint a jogorvoslati jog gyakorlása során a Takarékszövetkezet képviselőjében járhatok el, a keresetben és a perben elsődlegesen a Takarékszövetkezet a felperes.

Mivel azonban ez jogértelmezési kérdés, ugyanezen Hpt szakasz alapján a saját nevemben is beadtam a keresetet. Bár a kereset a saját nevemben adtam be, a Hpt 196 §-ra alapított minőségemben a Takarékszövetkezet érdekében eljárva kívántam gyakorolni a jogorvoslati jogot.

A Hpt fent hivatkozott rendelkezései a jelen ügyben azért alkalmazhatók, mert az MNB az engedélyt visszavonó és végelszámolást elrendelő határozatát a hitelintézettel szemben a biztosok kirendelése alatt hozta.

A biztosokat kirendelő határozat elleni jogorvoslati jog gyakorlását pedig a Hpt 196 § szövegesen is biztosítja az érintetteknek.

Bár a jogszabályhely a biztosok kirendelésével összefüggésben szabályozza ezt a kérdést, azonban álláspontom szerint a végelszámolás esetére is alkalmazható.

Már csak azért is, mert a biztosok kirendelése elleni, törvényben kifejezetten biztosított jogorvoslati jog enyészik el azzal, ha azért nem tudják azt az érintettek érvényesíteni, mert az eljárást végelszámolás elrendelésével zárja le az MNB, amivel egyidejűleg és azonnal az érdekeltek elvesztik a képviseleti, egyúttal jogérvényesítési jogukat.

Rajtam kívül álló ok az, hogy a jogszabályi rendelkezések nem pontosak és nem adnak eligazítást a jogorvoslati jog érvényesíthetőségét illetően, ami sérti a jogbiztonságot és akadályozza a jogkereső közönséget a jogai érvényesítésében.

A képviselet körüli anomália arra vezethető vissza, hogy a keresettel támadott közigazgatási határozat és végzés a Takarékszövetkezet törvényes képviseletét is azonnali hatállyal megváltoztatta.

Amennyiben a Hpt 196 § kivételes rendelkezése nem alkalmazható, abban az esetben hatályos jogi szabályozás a bírói ítélet szerint nem biztosítja, hogy az érintettek az ügyben jogorvoslati jogot gyakoroljanak. A Pp és a Ket valamint az MNB törvény kifogásolt rendelkezései ezt kizárják.

A jogi szabályozás a bírósági ítéletek szerint a jogorvoslati jogot a pernyerésben ellenérdekelte személynek biztosítja.

Ugyanez a helyzet a biztosokat kirendelő végzés esetében is, amennyiben a felügyeleti biztosok kirendelésére a Pszáf tv. 60 § (1) bekezdése szerint végzéssel kerül sor az átfogó vizsgálat lezárásáig, de a vizsgálat végelszámolás elrendelésével zárul.

A biztosok kirendelése elleni jogorvoslati jog ugyanis elenyészik azzal, ha azért nem tudják azt az érintettek érvényesíteni, mert az átfogó vizsgálati eljárást végelszámolás elrendelésével zárja le az MNB.

A problémakörrel már foglalkozott az Alkotmánybíróság. A **38/2006 sz. Alkotmánybírósági határozatra** ezúton is hivatkozom. A t. Alkotmánybíróság határozata alapján a jogalkotó annak idején módosította a törvényt, és jogorvoslati jogot biztosított a biztosok kirendelése esetére az érdekelteknek az alábbiak szerint.

A régi Hpt 165 § (2) bekezdés szerint: ” az igazgatóság, illetőleg a felügyelő bizottság tagja a felügyeleti biztos kirendelésének ideje alatt is jogorvoslással élhet a felügyeleti biztost kirendelő határozat és az MNB által a hitelintézettel szemben hozott határozat ellen, e jogorvoslati eljárásban a hitelintézetet képviselheti vagy a képviselet ellátására megbízást adhat.”

Az új Hpt 196 § megfelel a régi szabályozásnak: „az irányítási vagy a felügyeleti jogkörrel rendelkező vezető testület tagja a felügyeleti biztos kirendelésének ideje alatt is jogorvoslással élhet a felügyeleti biztost kirendelő határozat és a Felügyelet által a hitelintézettel szemben hozott határozat ellen, e jogorvoslati eljárásban a hitelintézetet képviselheti vagy a képviselet ellátására megbízást adhat.”

A Hpt hivatkozott rendelkezései például szolgálnak, hogy az egyedi jogszabályi felhatalmazáson alapuló kivételes képviseleti jog intézményével megtalálható a megfelelő törvényi szabályozás arra, hogy az egyes különös esetekben a valódi érdekelt jogorvoslati joga annak valódi tartalmában biztosított legyen.

A hivatkozott törvényi szabályozás lényege, hogy a jogalkotó kifejezett rendelkezéssel beiktatta meghatározott személyek (vezető tisztségviselő, stb.) kivételes jogorvoslati jogát, amelynek során a meghatározott személy a törvényi hivatkozások szövege szerint a Takarékszövetkezet képviseletében jár el.

Az a tény, hogy a felügyeleti biztosok esetében a jogalkotó kifejezetten biztosította az érdekelteknek a jogorvoslati jogot, egyúttal rávilágít a jelen alkotmányjogi panasz lényegére is, azaz hogy a hatályos törvényi szabályozásban a végelszámolás elrendelése esetére viszont már nincs biztosítva a valódi érdekeltek részére a jogorvoslati jog, ami végül is pusztán a keresetösségi jog hiánya miatt a kereset elutasításához vezetett.

A fent hivatkozott Hpt 165 § (2) szabályozást követően módosították a Pszáf tv törvényt, lehetőséget adtak a Felügyeletnek, hogy biztosokat az átfogó vizsgálati eljárás alatt és idejére eljárási jelleggel ne csupán határozattal, hanem végzéssel is kirendelheti.

A Hpt 165 § (2) bekezdés viszont csak határozat ellen biztosította az érdekelteknek az önálló jogorvoslati jogot, ezt pedig nem módosították úgy, hogy a jogszabályba új lehetőségként bekerült végzésekre is vonatkozzon.

III. A felügyeleti biztosokat a Hitelintézeti Felszámoló Nonprofit Kft. delegálta, amely Kft volt később a Takarékszövetkezetet végelszámolója, majd felszámolója.

Nem vitatott, hogy a végelszámoló a Takarékszövetkezet törvényes képviselője. A jelen alkotmányjogi panasz mindemellett abból a helyzetből fakad, hogy jelen konkrét ügyben a végelszámoló a Takarékszövetkezetet az MNB határozat ellen megillető jogorvoslati jog tekintetében – a végelszámoló saját státuszát és igen jelentős 222 millió forintos végelszámolói díját is érintően – érdekellentétben áll magával a Takarékszövetkezettel és azzal, hogy a Takarékszövetkezet a pert megnyerje.

A számtalan bírói döntés egyike sem tért ki arra a tényre, hogy a végelszámoló/felszámoló az MNB döntés elleni jogorvoslat vonatkozásában

érdekellentétben áll a Takarékszövetkezettel. Amíg ennek a ténynek a rögzítése és kimondása elmarad, mindaddig a bírósági ítéletek indokolása hiányos tényálláson alapszik.

Mivel a Takarékszövetkezet végelszámolását, majd felszámolását eredményező MNB döntések a Takarékszövetkezet vagyoni helyzetére közvetlen kihatással bírtak, a végelszámoló azzal a törvényi kötelezettségével is érdekellentétben áll, hogy a Takarékszövetkezet vagyonát megóvja, és jogait érvényesítse.

Összességében semmi meglepő nincs abban, hogy a végelszámoló/felszámoló a keresetet az MNB ellen nem kívánta fenntartani.

Amikor a perben a bíróság részéről felmerült, hogy a végelszámolónak kellene I. rendű Takarékszövetkezet felperes képviselőjében fellépnie, az akkori végelszámoló [REDACTED] Takarékszövetkezet 2014.04.11-i közgyűlésén jegyzőkönyvbe foglaltan nyilatkozott. Nyilatkozatában frappánsan megfogalmazta az ellenérdekeltségét:

“... gondolják végig, hogy milyen abszurd helyzet ... hogy én írjam alá azt a bírósági beadványt, amelyben én kérem, hogy függessenek fel engem? ...”

Mivel az alapvető érdekellentét a bíróságok által nem került kimondásra, ezáltal elsikkadtak annak képviselői és eljárásjogi következményei, pedig csak azok valódi számbavétele esetén lehetett volna a jogorvoslati jog alkotmányos követelményének megfelelő bírósági döntéseket hozni.

A vitában érdekelt fél alatt azt a képviselőt, illetve a fél olyan képviselőjét kell érteni, akinek valóban érdeke az, hogy az általa képviselt fél a pert megnyerje. Ez felel meg a jogorvoslati joghoz fűződő alapjog immanens tartalmának.

A képviselt jogalany valódi érdekképviselőtől és jogérvényesítéséről csak ebben az esetben lehet szó.

A keresettel támadott közigazgatási határozat és végzés a tárgya folytán a Takarékszövetkezet törvényes képviselőjét azonnali hatállyal érintette. Ezzel összefüggésben azonban nincs olyan jogi szabályozás, illetve a jogszabályokat a bíróságok nem úgy értelmezték és alkalmazták, hogy a Takarékszövetkezet számára az MNB határozat ellen a valódi érdekekkel egyező képviselői lehetőség fennmaradjon.

Utalva a Kúria ítéletére nem arról van szó, hogy általánosságban nem biztosított a Takarékszövetkezet törvényes képviselője a végelszámoló képviselői joga által.

Arról van szó, hogy a végelszámoló érdekellentéte és státusza folytán a végelszámoló személye által nem áll fenn konkrétan az MNB határozat ellen a valódi tartalommal bíró jogérvényesítést is kifejező törvényes képviselői és jogérvényesítési lehetőség.

Amikor a keresetet beadtam, a Takarékszövetkezetet törvényes képviselője már a végelszámoló volt.

A törvényes képviseletet és ezzel a jogorvoslati jog gyakorlását érintő azonnali végrehajthatóság azonban nem változtatta meg a valódi érdekeltségi viszonyokat.

Hangsúlyozom, hogy van, vagy lett volna jogi lehetőség arra, hogy a jogalkotó a jogorvoslati jogot a valódi érdekeknek megfelelően biztosítsa.

A Hpt 196 § hivatkozott rendelkezései például szolgálnak, hogy az egyedi jogszabályi felhatalmazáson alapuló kivételes képviseleti jog intézményével megtalálható a megfelelő törvényi szabályozás arra, hogy az egyes különös esetekben a valódi érdekelt jogorvoslati joga annak valódi tartalmában biztosított legyen.

A Hitelintézeti Felszámoló Nonprofit Kft az MNB 100%-os tulajdonában áll. A biztosokat delegáló és foglalkoztató, később végelszámoló és felszámoló szerv a keresettel ellenérdekelt MNB közvetlen irányítása alá tartozik.

A Hitelintézeti Felszámoló Nonprofit Kft. jogutóda Pénzügyi Stabilitási Felszámoló Nonprofit Kft. végelszámoló (felszámoló) szervezet alapszabályának 9.1. pontja szerint az Alapító (MNB) kizárólagos hatáskörébe tartozik az ügyvezető feletti munkáltatói jogok gyakorlása.

A Ptk 3:112. § (3) törvényi szabályozása szerint: "Egyszemélyes gazdasági társaságnál az egyedüli tag az ügyvezetésnek utasítást adhat, amelyet a vezető tisztségviselő köteles végrehajtani"

A Hitelintézeti Felszámoló Nonprofit Kft. az MNB közvetlen irányításán túl is ellenérdekelt, hiszen a kereset azok ellen az MNB döntések ellen irányul, amelyekre a státuszát alapítja és amelyből 222 millió forintos végelszámolói díja ered.

Az igazságszolgáltatás igénybevételéhez és a jogorvoslati joghoz kapcsolódó alapjogok sérelme következett be azáltal, hogy a valódi érdekelteknek nincs joga ahhoz, hogy az őket érintő ügyben, a Takarékszövetkezet érdekében és képviseletében jogorvoslattal éljenek, és hogy a bíróság az ügyet érdemben el is bírálja.

A bírósági ítéletek szerint nincs olyan, a pernyerésben valóban érdekelt személy, amely a biztosokat kirendelő, valamint a Takarékszövetkezet végelszámolását és felszámolást elrendelő (eredményező) MNB döntések ellen jogorvoslati joggal is élhetne, akár úgy, hogy a Takarékszövetkezet képviseletében terjeszt elő keresetet, akár úgy, hogy a saját nevében, de ezáltal a Takarékszövetkezet érdekében terjeszti elő a keresetet.

A kifogásolt ítéletek erről szólnak. Ez viszont azt jelenti, hogy az MNB döntések ellen a jogorvoslati jog annak elvárt tartalmiságában nem áll fenn.

A pénzügyi végelszámoló, illetve felszámoló a Takarékszövetkezet képviseletében a perben semmilyen módon nem vehet részt.

Ha a jogorvoslati jogot az ellenérdekeltnek adják oda, az a jogorvoslati jog lényegét teszi semmissé.

A személyes adatok kezeléséről szóló nyilatkozatot mellékelem (20. sz. melléklet). A Kúria ítéletét 2018.05.31. napján vette kézhez jogi képviselőm (21. sz. melléklet).

Nyilatkozom arról, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette és további jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Nyilatkozom továbbá arról, hogy az ügyben lezárult, így már nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve nem kezdeményeztek perújítást az ügyben.

Budapest 2018.07.27.

